

Min far

Af Pipaluk Freuchen

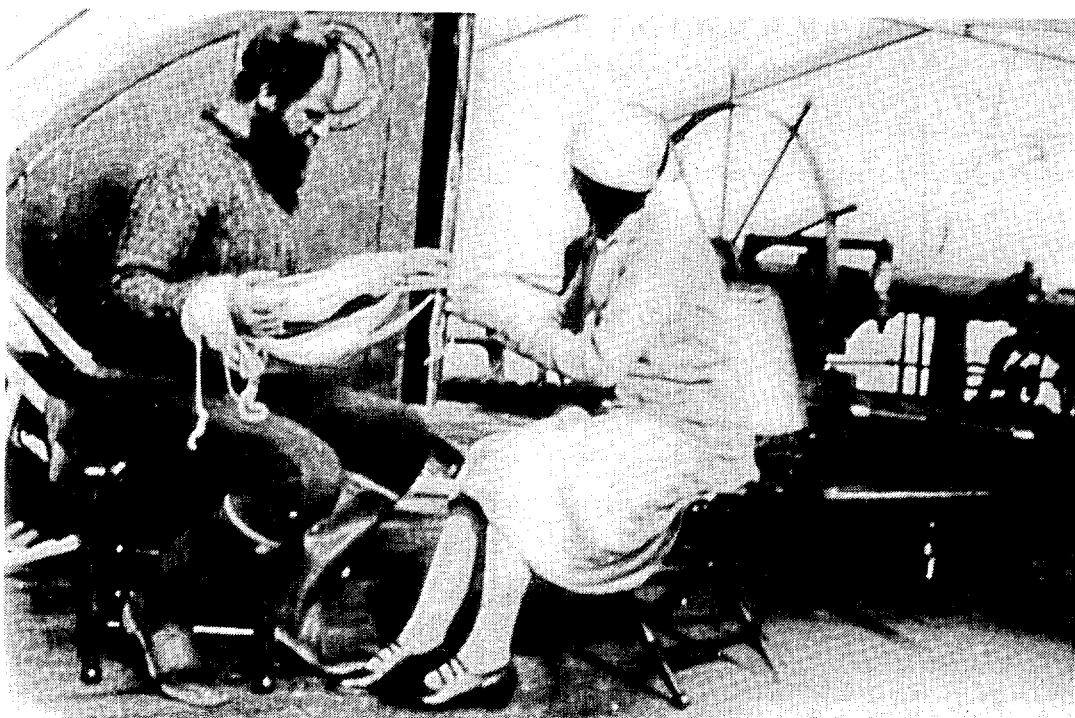
Forleden sad jeg og reparerede min fars anorak, for den skal på museum. Det var så underligt igen at sidde med hans tøj, for hvor har jeg dog ofte stoppet og lappet hans tøj, når vi var på rejser. Og hver gang sagde han: »Tak skal du ha' min store pige, hvor er jeg dog glad for jeg nu er hel igen«. Jeg faldt helt i staver, da jeg sad og syede på anorakken, som var min fars yndlingsbeklædning, praktisk og bekvem. Hvor ville han have moret sig over *den* skulle på museum! – Jeg tænkte på, hvor det morede min far at holde garn, inden jeg gik i gang med et strikketøj. Allerbedst syntes han det var, når der var rigtig kludder i garnet, så kunne vi sidde i lange, lange tider og rede det ud sammen. Så snakkede vi så hyggeligt og far fortalte, da han som dreng også holdt garn for sin mor. Han fortalte, at hun lavede de fineste garnnøgler med hul i midten. Og så øvede vi os meget i at vinde rigtig fine nøgler.

Min far var en stor selskabsmand. Altid var det festligt, når vi havde gæster. Jeg mindes de strålende harefangster vi havde på øen Enehøje. Der blev spændt net ud på tværs af øen to steder, og så

blev alle – der kom også folk fra næsten hele sognet – gæster, familie og venner sendt ud med klaptræ. Åh, hvor var det spændende og morsomt! Der blev fanget mange harer. Når de havnede i nettene, skreg de som små børn. Det var ret uhyggeligt at høre. Disse levende harer blev solgt til godser rundt om i Danmark, for at forny blodet i harebestanden der.

– Så var der stor frokost. Alle de indbudte sad i spise- og borgerstuerne, mens de andre var rundt om i stuerne, og de havde selv mad med, men de fik alle øl og snaps. Min far nød aldrig den slags, men han sang altid for ved bordet: »Der var brændevin i flasken da vi kom« (og så skulle vi slå to slag i bordet) »da vi gik« (to slag i bordet) »var flasken tom!« (og så måtte vi ikke slå i bordet, det gjorde uvidende gæster, og så blev de til grin!!)

– Nede på broen havde far sat et skilt op, hvorpå der stod – »P. Freuchen. Afholdsmand« Og i stuerne var der i dagens anledning sat plakater op, nogen lød som så: »Sky vin, tobak og kvinder«. Jeg husker det i dagens løb blev for-

»Det morede min far at holde garn« fortæller Pipaluk. Så kunne han gøre nytte – og så gik snakken.

vandelt til »Whisky, vin, tobak og kvinder«. På andre plakater var skrevet: »Tag aldrig det første glas«, »Grunden til dette hus' velstand blev lagt ved afholdenhed« og »Spiritus og visdom kan ikke forenes«. De gjorde megen lykke. Stemningen var høj, hele øen var i feststemning og min far var den gladeste og muntreste af alle.

Min far kæmpede altid for dem, der blev forurettet. Jeg kan nævne et godt eksempel: I New York var der en stor velgørenhedsforestilling og en masse kendte mennesker strømmede til, for det var et strålende program. Bl.a. skulle min far causere og hans gode ven verdenssangeren Paul Robeson synge. Efter forestillingen skulle der være stor middag for arrangører, damekomiteer

m.fl. samt de optrædende, der jo alle havde optrådt gratis. Min far gik hen til Paul Robeson og sagde »Vi følges selvfølgelig ad!«

»Næh«, svarede denne, »dertil er jeg ikke indbudt, husk, de der kommer til festen nu, bryder sig ikke om at være sammen med mig!« Så sprang min far op, gik hen til festkomiteen og spurgte om det var rigtigt Paul Robeson ikke var indbudt. »Ja-e, jo-e, det var jo ikke så godt, da mr. og mrs. den og den var til stede, så det ikke så godt ud, at der var en neger med i selskabet!« »Når De kan bede ham om at komme og synge, og vi ved alle, at han er et stort trækplaster, men bagefter ikke kan være i stue med ham, fordi han er neger. Føj for satan!« – Der blev megen snak. Min far endte

med at sige: »Så går Paul og jeg for os selv ud og spiser!« Og det gjorde de. Der blev megen snak og til og med gråd fra den dame min far skulle have haft til bords! – De to venner havde et par hyggelige timer sammen på en lille, stille restaurant. Og siden var Paul Robeson og hans søde Essie på Enehøje på besøg og vi sås altid, når de var her i Skandinavien. Og jeg kan fortælle, at Paul Robeson var forlover, da min far blev gift med sin gode Dagmar i New York.

Min fars hjerte var dog i Grønland,

ja, helt nøjagtig i Thule, selvfølgelig. Det har han heldigvis selv skrevet så meget om.

Jeg er lykkelig for at have haft sådan en dejlig far. Hvor var han god og hjælpsom, han tålte ingen uretfærdighed. Det er meget, meget få gange jeg har set ham lidt gnaven, og da var det aldrig på mig!

Alle de år vi rejste sammen rundt i verden, knyttede os meget sammen. Så det er dejlige og gode minder jeg har om min far.

Peter Freuchen sammen med sin kone Dagmar og vennen Paul Robeson (født 1898), amerikansk bassanger og skuespiller. 1945.